

pokladů v něm uvedených. Dovolatel ve svých právech není samotnou touto doložkou dotčen a nemůže si proto stěžovati na její připojení. Dotčena by byla jen žalobkyně, která však doložku rozsudkového výroku v opravném řízení nenapadá. —

Tímto rozhodnutím, které nejlépe odpovídá duchu zákonů o úlevách při splácení pohledávek, jsou zajisté veškeré pochybnosti rozptýleny a uzavírá se jím i řada polemik této otázky se dotýkajících.

Dr. Dohnálek.

Z trestní judikatury vrchního soudu v Praze.

1. Zabavené místo nutno posuzovati s hlediska průměrného čtenářstva, jak by jím byl chápán význam zabavených slov.

Jest nerozhodné, že z obálky není ještě zřejmé, zda vlastní obsah spisu bude zahrocen proti arijství či proti zednářství, či snad bude míti tendenci sblížení rozpory mezi těmito skupinami obyvatelstva.

Zabavené místo nutno posuzovati s hlediska průměrného čtenářstva, jak by jím byl chápán význam zabavených slov. Posoudí-li se takto, a to ve spojení s oběma znaky (symboly), proti sobě postavenými, nutno dojít k úsudku, že zabavené místo jest svým obsahem a tendencí objektivně způsobilé vyvolati v průměrném čtenáři nebo pozorovateli náladu i nepřátelské zaujetí proti určité rase a skupině obyvatelů, čímž jest odůvodněna objektivní skutková povaha přečinu rušení obecného míru podle § 14, č. 3 zák. na ochr. rep.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1936, Tsv. 341/36.)

2. Vlastník tiskárny ručí podle §§ 10 a 13. zák. č. 124/24 Sb. z. a n. ve znění vládn. nař. č. 145/33 Sb. z. a n. rukou společnou a nerozdílnou za útraty podle §§ 389 a 393 trř., i když sám byl třeba zproštěn obžaloby podle § 259, odst. 1., č. 2 trř.

Ježto obžalovaný A. byl pravoplatně uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti podle §§ 488 a 491 trř. a § 1 zák. č. 124/24 Sb. z. a n., jehož se dopustil jako původce inkrimovaného letáku tím, že jej dal do tisku a byl proto též odsouzen podle §§ 389 a 393 trř. nahraditi náklady trestního řízení a útraty právního zastoupení soukromého obžalobce, uznal též první soud správně podle § 24 zák. č. 124/24 (§§ 10 a 13 nyní platného znění vládn. nař. č. 145/33 Sb. z. a n.), že stěžovatel B. jako vlastník tiskárny ručí za tyto útraty rukou společnou a nerozdílnou.

Jest nerozhodné, že stěžovatel sám byl v tomto řízení zpro-

štěn obžaloby podle § 259, odst. 1., č. 2 trř. pro týž přečin, neboť napadený výrok jest pouze důsledkem kontumačního rozsudku, jímž byla uznána vina původce letáku obžalovaného A., a výrok ten nemá souvislost se zprošťující částí rozsudku, ohledně níž bylo zase uloženo zvláštním usnesením soukromému obžalobci C., aby podle §§ 390 a 393 trř. nahradil obžalovanému A. útraty jeho právního zastoupení.

Naříkaným výrokem stanovil prvý soud ručení tiskaře za útraty ve smyslu §§ 21, 24 zák. č. 124/24 Sb. z. a n. (nyní §§ 10 a 13 ve znění vl. nař. č. 145/33 Sb. z. a n.) a nikoli jeho subsidiární trestní odpovědnost za odpovědného redaktora ve smyslu § 24 téhož zákona, neboť nakladatel letáku jest znám.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1936, Tsv. 384/36.)

3. Porušili-li vyšetřovanec, propuštěný podle § 191 trř. na slib tento slib, může býti na něho uvalena vyšetřovací vazba z tohoto důvodu, i když byl již zatčen v jiné trestní věci.

Stěžovatel byl při odročení hlavního líčení propuštěn na svobodu podle § 191 trř. na slib a udal, že se bude zdržovati v N.

K příštímu hlavnímu přelíčení však nepřišel a obsílka byla poštou soudu vrácena se zprávou, že stěžovatel odcestoval do B. Ježto tudíž stěžovatel byl podle slibu ve smyslu § 191 trř. povinen hlásiti soudu každou změnu svého pobytu a dostaviti se k soudu na předvolání pod sankcí uvalení opětne vyšetřovací vazby, on však tento slib porušil a musilo býti po něm pátráno, až byl zatčen v nové trestní věci a dán do vyšetřovací vazby, byla právem na něho uvalena vyšetřovací vazba i v původní trestní věci.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1936, Tsv. 431/36.)

4. Též podle zákona na ochranu cti jest možno podati obžalobu bez přípravného vyšetřování.

Vrchní soud připustil obžalobu pro přečiny podle §§ 1, 2 a 3 zák. č. 180/33 Sb. z. a n. a § 1 tiskové novely č. 124/24 Sb. z. a n., z těchto důvodů:

Pokud obviněný namítá, že obžaloba jest nepřipustná, protože podle předpisů zák. č. 108/33 Sb. z. a n. jest v řízení podle tohoto zákona vyloučeno podati imediátní obžalobu, nelze tomu přisvědčiti, ježto tento názor nemá oporu v citovaném zákoně. Jím bylo nově předepsáno v řízení o přečinech a přestupku zanedbání povinné péče spáchaných trestnými činy proti cti, pouze obligatorní jednání o smír (§§ 24, 25, 26 a 41, č. 2. cit. zák.), jež musí býti provedeno před hlavním přelíčením, ale nebyl jím změněn povšechně platný předpis § 91 trř., podle něhož musí obžalobu předcházeti přípravné vyšetřování jen, jde-li o zločin příslušející před porotu nebo má-li se zahájit trestní řízení proti

nepřítomnému; ale ve všech jiných případech (kromě ještě několika výjimek, stanovených zvláštními zákony) má veřejný i soukromý žalobce na vůli podati obžalobu ihned i bez přípravného vyšetřování.

(Rozh. ze dne 5. května 1936, Tob. 437/36.)

5. Subsidiární návrh podle § 48 trř. musí obsahovati i přesné označení trestného činu.

Vrchní soud odmítl prohlášení soukromého účastníka, že podle § 48, č. 2. trř. navrhuje zavedení přípravného vyšetřování proti A. pro zločin podvodu, z těchto důvodů:

Upustí-li státní zástupce od stíhání trestného činu dříve, než obviněný byl pravoplatně pro něj dán v obžalovanost, může soukromý účastník prohlásiti podle § 48, č. 2. trř. u vyšetřujícího soudce, že setrvává při dalším stíhání.

V prohlášení tom však musí přesně označiti nejen obviněného, nýbrž i čin, kladený mu za vinu. Ježto toto přesné označení v tomto případě chybí (zejména nejsou uvedeny ony skutkové okolnosti, které mají zakládati skutkovou povahu zločinu podvodu podle §§ 197, 200 trz.), neměl vrchní soud možnost, aby rozhodl, v jakém směru uplatňuje soukromý účastník důvod k dalšímu stíhání, a proto odmítl toto prohlášení.

(Rozh. ze dne 12. května 1936, Nz. 3266/36.)

6. §§ 56, 57 trř.

Vrchní soud rozhodl v záporném sporu o místní příslušnost mezi krajskými soudy A. a B., že příslušným jest krajský soud A., z těchto důvodů:

Proti C-ovi se vedlo u krajského soudu B. trestní řízení pro krádeže spáchané ve společnosti s D-em i v obvodu krajského soudu A. Trestní řízení proti D-ovi jest pravoplatně skončeno.

Usnesením radní komory krajského soudu B. byla trestní věc C-a vyloučena podle § 57 trř. ze společného projednávání. Tím přestal důvod spojitosti podle § 56 trř. a jest pro tuto věc příslušným podle místa činu krajský soud A. *)

(Rozh. ze dne 21. února 1936, Nz. 799/36.)

Dr. Stanislav Vaněček.

Zastupuje-li notář strany ve sporných záležitostech civilních po živnostensku a výdělečně, porušuje povinnost svého povolání. Dle okolností případu může býti porušení povinností notářského povolání posouzeno za pouhou nepřístojnost dle § 155 not. ř.

V případě, o nějž jde, zastupoval notář výdělečně strany ve sporných záležitostech u okresního soudu, v jehož sídle byli usazení dva advokáti.

*) Sr. však § 58 tr. ř. (Pozn. red.)